

ПРОТИДІЯ ЗЛОЧИННОСТІ: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ

УДК 342.95

doi: <https://doi.org/10.33270/04202002.40>

Шевчук Г. В. – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри поліцейського права Національної академії внутрішніх справ, м. Київ
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1903-533X>

Провадження у справах про порушення правил щодо карантину людей

Метою статті є з'ясування основних проблем, які виникають під час провадження у справах про порушення правил щодо карантину людей, на підставі аналізу відповідних судових рішень, а також надання пропозицій щодо їх усунення. У статті використано комплекс наукових **методів**, а саме: порівняльно-правовий, системно-структурний, формально-логічний, аналізу документів. Теоретичне підґрунтя дослідження становлять праці українських та іноземних учених, положення Кодексу України про адміністративні правопорушення, а також практика їх застосування. **Наукова новизна** отриманих результатів полягає у формулюванні на підставі вивчення судової практики й іноземного досвіду науково обґрунтованих рекомендацій щодо підвищення ефективності провадження у справах про порушення правил щодо карантину людей, а також максимального досягнення принципів справедливості й об'єктивності в цьому процесі. За результатами здійсненого дослідження сформульовано такі **висновки**: 1) практика застосування ст. 44-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення свідчить про наявність значних недоліків, які перешкоджають притягненню до адміністративної відповідальності за порушення правил щодо карантину людей; 2) частина їх пов'язана з вадами конструкції ст. 44-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення: а) наявність бланкетної диспозиції статті, що зумовлює необхідність зазначати в протоколі нормативно-правовий акт, у якому передбачено правопорушення, вчинене особою, а також відповідні статті, їхні частини, пункти; б) надмірно суворі безальтернативні санкції, що ймовірно спонукають суд до закриття провадження у зв'язку з малозначністю; 3) інша частина проблем пов'язана з недоліками в роботі підрозділів Національної поліції України під час складання протоколу про адміністративне правопорушення та збору необхідних доказів: ненаданням необхідних доказів вчинення адміністративного проступку, помилками в складанні протоколу про адміністративне правопорушення, неправильним тлумаченням ст. 44-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення; 4) ці та інші недоліки позбавляють суд можливості прийняти необхідне рішення у справі та дійти однозначного законного й обґрунтованого висновку щодо наявності чи відсутності вини конкретної особи в зазначеному порушенні або ж змушують суд закривати провадження у справі; 5) окреслені проблеми можна подолати комплексно: з одного боку, шляхом удосконалення правової норми, передбаченої ст. 44-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення, а з іншого – шляхом підвищення рівня кваліфікації поліцейських.

Ключові слова: адміністративна відповідальність; провадження; карантин; коронавірус; адміністративне правопорушення; інфекційні хвороби; правила карантину людей; поліція; протокол.

Вступ

Безпрецедентне поширення гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, продемонструвало масштаби як реальної, так і потенційної шкоди життю та здоров'ю не лише населенню певної країни, але й усьому світовому співтовариству. Органи державної влади з самого початку пандемії вживають активних заходів щодо недопущення стрімкого поширення цієї хвороби, усунення причин, які її викликають, умов і факторів, які їй сприяють. За таких умов важливо з'ясувати роль судових і правоохоронних органів у цьому процесі. На передньому краї боротьби з COVID-19, окрім медиків, перебувають поліцейські, на яких держава поклала обов'язок забезпечити дотримання карантину. Однак з розширенням таких повноважень правоохоронців виникли проблеми у сфері прав і свобод громадян. Їх можна чітко прослідкувати в провадженнях у справах про порушення правил щодо карантину людей.

Слушною є думка, що ефективність реагування поліцейських на адміністративні та кримінальні правопорушення, зокрема порушення правил карантину людей, неможливе без декількох ключових елементів: знань, умінь і навичок реалізації повноважень поліції з надання поліцейських послуг щодо забезпечення публічної безпеки, виявлення й припинення адміністративних правопорушень, здійснення профілактичної та превентивної діяльності з виявлення й усунення причин та умов, що сприяють вчиненню порушень правил карантину людей, як адміністративного правопорушення (Sambor, 2020).

Проблему поглиблюють недоліки конструювання адміністративно-правової норми, передбаченої ст. 44-3 КУпАП. Так, С. С. Ковальова слушно зауважує, що чинне законодавство України щодо визначення відповідальності за порушення карантину та санітарних правил і норм щодо запобігання коронавірусній інфекції загалом забезпечує належне розв'язання цієї проблеми. Проте, з огляду на необхідність здійснення

своєчасного й оперативного прийняття відповідних нормативно-правових актів з цього питання в умовах стрімкого поширення коронавірусної інфекції в Україні, нині склалася ситуація, за якої низка положень цих актів містить комплекс правових колізій, суперечностей і прогалин (Kovalova, 2020). Деякі з них обумовлені вимушеними обмеженнями прав і свобод громадян, про що свідчать відповідні дослідження не лише в Україні, але й поза її межами (Botes, & Thaldar, 2020; Chu, Alam, Larson, & Lin, 2020; Sjödin, Wilder-Smith, Osman, Farooq, & Rocklöv, 2020).

У теорії адміністративного права ці питання досліджували такі науковці: А. А. Вознюк, М. Ю. Гаврилюк, С. С. Ковальова, С. М. Козіна, В. В. Крикун, О. С. Кузембаєва, Є. В. Курінний, М. А. Самбор, С. С. Чернявський та ін.

Проте є проблемні питання, що виникають у провадженнях у справах про порушення правил щодо карантину людей, які потребують свого вирішення, що й обумовлює актуальність статті.

Мета і завдання дослідження

Мета наукової статті – на підставі аналізу судових рішень з'ясувати основні проблеми, які виникають під час провадження у справах про порушення правил щодо карантину людей, і надати пропозиції щодо їх усунення.

Виклад основного матеріалу

Аналіз судових рішень у справах про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 44-3 КУпАП, окреслює певні проблеми, з якими стикаються працівники Національної поліції України: неправильна кваліфікація вчинюваних діянь; недоліки у складанні протоколів про адміністративне правопорушення; відсутність належних і допустимих доказів. Водночас, навіть за умови кваліфікованого реагування поліцейськими на зазначені адміністративні правопорушення, суди досить часто закривають справи у зв'язку з малозначністю, обмежуючись усними зауваженнями для правопорушників. Розглянемо ці питання детальніше.

Чимало проблем під час притягнення до адміністративної відповідальності за порушення правил карантину людей виникає на етапі підготовки до розгляду справи про адміністративне правопорушення, передбачене ст. 44-3 КУпАП.

На цьому етапі підготовки до розгляду справи про адміністративне правопорушення суддя вирішує такі питання:

1) чи належить до його компетенції розгляд цієї справи;

2) чи правильно складено протокол та інші матеріали справи про адміністративне правопорушення;

3) чи сповіщено осіб, які беруть участь у розгляді справи, про час і місце її розгляду;

4) чи витребувано необхідні додаткові матеріали;

5) чи підлягають задоволенню клопотання особи, яку притягнуто до адміністративної відповідальності, потерпілого, їх законних представників й адвоката (ст. 278 КУпАП).

Чимало питань пов'язано з неправильним складанням протоколу про адміністративне правопорушення. Велика їх кількість обумовлена бланкетною диспозицією ст. 44-3 КУпАП.

У практичному застосуванні є випадки, коли в протоколі про адміністративне правопорушення не зазначено, яку саме норму закону порушено. Формулюючи суть правопорушення, правозастосовні органи повинні зазначати нормативний акт, його статті, частини, пункти, вимоги, які порушені. Це певним чином пов'язано з тим, що диспозиція ст. 44-3 КУпАП є бланкетною нормою. Про що неодноразово зауважували вчені.

На думку В. В. Крикуна, це негативно впливає на розмежування компетенції тих органів, які за законом мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення за вищезгаданою статтею КУпАП (Krykun, 2020, p. 158).

Натомість С. С. Ковальова стверджує, що сама норма ст. 44-3 КУпАП є бланкетною, тобто вона здійснює відсилання до значної кількості нормативно-правових актів, які регулюють правила карантину людей, санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм як загальнодержавних, так і виданих органами місцевого самоврядування, що в подальшому призвело до значних труднощів у процесі кваліфікації цього виду правопорушень (Kovalova, 2020).

Має рацію Є. В. Курінний, який вважає, що необхідно враховувати бланкетний характер змісту диспозиції ст. 44-3 КУпАП, що значно ускладнює самостійне ознайомлення більшості громадян із чинними заборонами, які містять кілька нормативно-правових актів, зокрема й підзаконного рівня (Kurinnui, 2020, p. 149).

Водночас А. А. Вознюк і С. С. Чернявський слушно акцентують на проблемі постійної зміни відповідних нормативно-правових актів, насамперед унаслідок внесення змін і доповнень до певних статей. Правила, які діяли на початку карантину, протягом обмежувального заходу постійно змінювалися, тому слід виважено ставитися до притягнення до юридичної відповідальності порушників, оскільки вони могли бути необізнаними щодо модифікації певної заборони (Vozniuk, & Cherniavskiy, 2020, p. 11-12).

Диспозицією ст. 44-3 КУпАП передбачено відповідальність за порушення правил щодо карантину людей, санітарно-гігієнічних, санітарно-

протиепідемічних правил і норм, передбачених Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб», іншими актами законодавства, а також рішень органів місцевого самоврядування з питань боротьби з інфекційними хворобами.

Норма ст. 44-3 КУпАП має бланкетний характер, а тому серед ознак суті такого адміністративного правопорушення обов'язково повинно бути посилання на статтю Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб», яким встановлено відповідні правила щодо карантину людей, санітарно-гігієнічні, санітарно-протиепідемічні правила й норми, або посилання на інші акти законодавства (нормативно-правові акти вищої юридичної сили, суб'єктом прийняття (або санкціонування) якого є парламент як законодавчий орган державної влади), або посилання на рішення органів місцевого самоврядування з питань боротьби з інфекційними хворобами, яких не дотрималася особа, яку притягнуто до адміністративної відповідальності ("Postanova Starovyzhivskoho raionnoho sudu", 2020).

Відсутність у протоколі відомостей про те, які саме правила порушує певна особа та яким нормативно-правовим актом ці правила встановлено, обумовлює те, що зазначені матеріали про притягнення до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення, передбаченого ст. 44-3 КУпАП України, направляють на доопрацювання до органів Національної поліції України.

Ці та інші недоліки матеріалів адміністративної справи про адміністративний проступок, передбачений ст. 44-3 КУпАП, позбавляють суд можливості прийняти рішення в справі й зробити однозначний законний та обґрунтований висновок щодо наявності чи відсутності вини конкретної особи у зазначеному порушенні або ж змушують суд закривати провадження у справі.

Припускаються помилки у тлумаченні ст. 44-3 КУпАП і компетентні особи Національної поліції України. З огляду на бланкетний характер заборонної норми, складно встановити, які саме рішення належать до рішень органів місцевого самоврядування з питань боротьби з інфекційними хворобами. Тому, наприклад, у справі № 587/572/20 поліцейські помилково зарахували Сумську обласну комісію з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій до органів місцевого самоврядування ("Postanova Sumskoho raionnoho sudu", 2020).

У певних випадках поліцейські не долучають до протоколу доказів вчинення цього проступку, унаслідок чого адміністративний матеріал повертають до органів поліції для належного оформлення. Наприклад, у постанові судді Ківерцівського районного суду Волинської

області від 5 серпня 2020 року зазначено, що до Ківерцівського районного суду Волинської області надійшли матеріали про притягнення до адміністративної відповідальності ОСОБА_1 за вчинення правопорушення, передбаченого ст. 44-3 КУпАП. За результатами вивчення зазначених матеріалів було встановлено, що до матеріалів справи інспектор ГРПП Ківерцівського ВП ГУНП у Волинській області не додав жодного належного та допустимого доказу щодо вчинення ОСОБА_1 адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 44-3 КУпАП, а також характеризуючих даних щодо останнього. Судовий розгляд справи про адміністративне правопорушення проводять у межах, визначених у протоколі обставин про адміністративне правопорушення. Суд позбавлений можливості самостійно усунути вищевказані недоліки працівника поліції, яких він припустився під час оформлення протоколу про адміністративне правопорушення. Усунення їх судом призведе до самостійного встановлення обставин справи, котрі не визначені в протоколі про адміністративне правопорушення, та розгляду справи поза межами, визначеними у протоколі обставин про адміністративне правопорушення, який є фактичним обвинуваченням у вчиненні адміністративного правопорушення, що є неприпустимим.

Такі обставини свідчать про неправильність складання протоколу про адміністративне правопорушення, які суд не може самостійно усунути під час судового розгляду, а тому матеріали справи повернуто на доопрацювання ("Postanova Kivertsivskoho raionnoho sudu", 2020).

Джерелами доказів у справі про адміністративне правопорушення, передбачене ст. 44-3 КУпАП, є протокол про адміністративне правопорушення; пояснення особи, яку притягають до адміністративної відповідальності, свідків; фотографії; документи на підтвердження того, що певна особа є суб'єктом господарювання або найманим працівником суб'єкта господарювання; документ, що засвідчує особу, яку притягають до адміністративної відповідальності, та на підставі якого було складено протокол про адміністративне правопорушення тощо.

Деякі суди вимагають також доказів того, якого рівня епідемічної небезпеки зазнала певна територія під час вчинення цього адміністративного проступку ("Postanova Zaliznychnoho raionnoho sudu", 2020).

Досить часто суди, ураховуючи обставини й характер вчиненого правопорушення, особу порушника, ступінь її вини, майновий стан, беручи до уваги визнання вини, розкаяння, притягнення до адміністративної відповідальності вперше, ненастання у зв'язку з вчиненням адміністративного правопорушення суспільно шкідливих наслідків, визнають вчинене адміністративне

правопорушення малозначним, а тому звільняють особу від адміністративної відповідальності, обмежившись усним зауваженням відповідно до ст. 22 КУпАП. Інші вважають, що цього достатньо для забезпечення виховного впливу та запобігання вчиненню нових правопорушень ("Postanova Kivertsivskoho raionnoho sudu", 2020).

На підставі судової практики вчені зазначають, що здебільшого висновки суддів щодо малозначності діяння мають підґрунтям наявності інформації щодо пом'якшуючих обставин, зокрема це щире каяття правопорушника, вчинення адміністративного правопорушення вперше, характер діяння та обставини справи тощо (Pylypiv, & Tymchyshyn, 2020).

Малозначними визнають перебування без засобів індивідуального захисту, перевезення більшої кількості пасажирів, ніж передбачено технічною характеристикою транспортного засобу кількості місць для сидіння, перебування на вулиці без документів, що посвідчують особу.

Можна припустити, що закриття провадження в адміністративних справах про притягнення до адміністративної відповідальності за ст. 44-3 КУпАП певною мірою обумовлене вадами санкцій цієї статті. Про це вже неодноразово зауважували вчені. Закономірно стверджує Є. В. Курінний, що нинішній розмір штрафу за це правопорушення є несправедливим з огляду на кількість наших громадян, які перебувають за межею бідності, та розміри прожиткових мінімумів на цей час (Kurinni, 2020, p. 150). Так, Р. Пилипів й А. Тимчишин вважають, що це значна сума як для пересічного українця, проте не можна обмежитися й лише усним зауваженням. Адже цілком логічно вважати, що значна сума штрафу є сумірною розміру можливої суспільної шкоди правопорушення, навіть із формальним складом (Pylypiv, & Tymchyshyn, 2020, p. 165).

З огляду на необґрунтованість санкцій ст. 44-3 КУпАП, суди здебільшого накладають адміністративні стягнення за порушення правил щодо карантину людей у мінімальних межах.

Наукова новизна

Наукова новизна отриманих результатів полягає у формулюванні на підставі вивчення

судової практики й іноземного досвіду науково обґрунтованих рекомендацій щодо підвищення ефективності провадження у справах про порушення правил щодо карантину людей, а також максимального досягнення принципів справедливості й об'єктивності в цьому процесі.

Сформульовані в статті науково обґрунтовані теоретичні положення, висновки та пропозиції можуть бути підґрунтям для подальших досліджень проблем адміністративної відповідальності порушення правил щодо карантину людей.

Висновки

Практика застосування ст. 44-3 КУпАП свідчить про наявність значних недоліків, які стають на заваді притягненню до адміністративної відповідальності за порушення правил щодо карантину людей.

Одна їхня частина пов'язана з вадами конструкції ст. 44-3 КУпАП: 1) наявність бланкетної диспозиції статті, що обумовлює необхідність зазначати в протоколі нормативно-правовий акт, у якому передбачено правопорушення, вчинене особою, а також зазначати відповідні статті, їхні частини, пункти; 2) надмірно суворі безальтернативні санкції, що ймовірно штовхають суд до закриття провадження у зв'язку з малозначністю.

Інша частина проблем пов'язана з недоліками в роботі підрозділів Національної поліції України під час складання протоколу про адміністративне правопорушення та збору необхідних доказів: ненадання необхідних доказів вчинення адміністративного проступку, помилки в складанні протоколу про адміністративне правопорушення, неправильне тлумачення ст. 44-3 КУпАП.

Ці та інші недоліки позбавляють суд можливості прийняти необхідне рішення в справі та дійти однозначного законного й обґрунтованого висновку щодо наявності чи відсутності вини конкретної особи в зазначеному порушенні або ж змушують суд закривати провадження у справі.

Отже, проблеми можна подолати комплексно: з одного боку – шляхом удосконалення правової норми, передбаченої ст. 44-3 КУпАП, а з іншого – шляхом підвищення рівня кваліфікації поліцейських.

REFERENCES

- Botes, W.M., & Thaldar, D.W. (2020). COVID-19 and quarantine orders: A practical approach. *SAMJ: South African Medical Journal*, 110(6), 1-4. doi: <http://dx.doi.org/10.7196/SAMJ.2020.v110i6.14794>.
- Chu, I.Y.H., Alam, P., Larson, H.J., & Lin, L. (2020). Social consequences of mass quarantine during epidemics: a systematic review with implications for the COVID-19 response. *Journal of Travel Medicine*, 27(7), 1-14. doi: <https://doi.org/10.1093/jtm/taaa192>.
- Kovalova, S.S. (2020). Vidpovidalnist za porushennia karantynu ta sanitarnykh pravyl i norm shchodo zapobihannia poshyrenniu koronavirusnoi infektsii (COVID-19) v Ukraini [Responsibility for violation of quarantine and sanitary rules and regulations to prevent the spread of coronavirus infection (COVID-19) in Ukraine]. *Pravo. Liudyna. Dovkillia, Law. Human. Environment*, 11(2), 158-168. doi: <https://doi.org/10.31548/law2020.02.019> [in Ukrainian].

- Krykun, V.V. (2020). Obiektivni osoblyvosti administratyvnykh pravoporushen, peredbachenykh statteiu 443 Kodeksu Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia ta yikh vplyv na sferu povnovazhen Natsionalnoi politsii Ukrainy [Objective features of administrative offenses provided for in Article 443 of the Code of Administrative Offenses of Ukraine and their impact on the sphere of authority of the National Police of Ukraine]. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu vnutrishnikh sprav, Bulletin of Kharkiv National University of Internal Affairs*, 89(2), 153-163. doi: <https://doi.org/10.32631/v.2020.2.15> [in Ukrainian].
- Kurinnyi, Ye.V. (2020). Pro aksiologichnu sutnist administratyvnykh shtrafov [On the axiological essence of administrative fines]. *Visnyk Zaporizkoho natsionalnoho universytetu, Bulletin of Zaporizhia National University*, 1, 144-150. doi: <https://doi.org/10.26661/2616-9444-2020-1-22> [in Ukrainian].
- Postanova Kivertsivskoho raionnoho sudu Volynskoi oblasti vid 17 lystop. 2020 r. po spravi No. 158/2731/20 [Resolution of the Kivertsy District Court of the Volyn Region from November 17, 2020 in the case No. 158/2731/20]. *Sait "Yedynyi derzhavnyi reestr sudovykh rishen", Site "Unified state register of court decisions"*. Retrieved from <http://reyestr.court.gov.ua/Review/92890358> [in Ukrainian].
- Postanova Kivertsivskoho raionnoho sudu Volynskoi oblasti vid 5 serp. 2020 r. po spravi No. 158/2731/20 [Resolution of the Kivertsy District Court of the Volyn Region from August 5, 2020 in the case No. 158/2731/20]. *Sait "Yedynyi derzhavnyi reestr sudovykh rishen", Site "Unified state register of court decisions"*. Retrieved from <http://reyestr.court.gov.ua/Review/92890358> [in Ukrainian].
- Postanova Starovyzhivskoho raionnoho sudu Volynskoi oblasti vid 10 serp. 2020 r. po spravi No. 168/546/20 [Resolution of the Starovyzhiv district court of Volyn region from August 10, 2020 in the case No. 168/546/20]. *Sait "Yedynyi derzhavnyi reestr sudovykh rishen", Site "Unified state register of court decisions"*. Retrieved from <http://reyestr.court.gov.ua/Review/90906425> [in Ukrainian].
- Postanova Sumskoho raionnoho sudu Sumskoi oblasti vid 31 berez. 2020 r. po spravi No. 587/572/20 [Resolution of the Sumy District Court of Sumy region from March 31, 2020 in the case No. 587/572/20]. *Sait "Yedynyi derzhavnyi reestr sudovykh rishen", Site "Unified state register of court decisions"*. Retrieved from <http://reyestr.court.gov.ua/Review/88520190> [in Ukrainian].
- Postanova Zaliznychnoho raionnoho sudu m. Lvova vid 16 lystop. 2020 r. po spravi No. 462/6924/20 [Resolution of the Railway District Court of Lviv from November 16, 2020 in the case No. 462/6924/20]. *Sait "Yedynyi derzhavnyi reestr sudovykh rishen", Site "Unified state register of court decisions"*. Retrieved from <http://reyestr.court.gov.ua/Review/92874740> [in Ukrainian].
- Pylypiv, R., & Tymchyshyn, A. (2020). Administratyvna vidpovidalnist za porushennia pravyl shchodo karantynu liudei: problemy ta perspektyvy [Administrative liability for violation of human quarantine rules: problems and prospects]. *Yurydychnyi visnyk, Legal Bulletin*, 3, 163-169. doi: <https://doi.org/10.32837/yuv.v0i3.1937> [in Ukrainian].
- Sambor, M.A. (2020). Sklad administratyvnoho pravoporushennia shodo porushennia pravyl karantynu liudei [The composition of administrative offense shodo violation of the rules of quarantine of people]. *Visnyk Luhanskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav imeni E.O. Didorenka, Bulletin of Luhansk State University of Internal Affairs named after E.O. Didorenko*, 2(90), 155-170. doi: 10.33766/2524-0323.90.155-170 [in Ukrainian].
- Sjodin, H., Wilder-Smith, A., Osman, S., Farooq, Z., & Rocklöv, J. (2020). Only strict quarantine measures can curb the coronavirus disease (COVID-19) outbreak in Italy. *Euro Surveill.* 25(13):pii=2000280. doi: <https://doi.org/10.2807/1560-7917.ES.2020.25.13.2000280>.
- Vozniuk, A., & Cherniavskiy, S. (2020). Porushennia pravyl i norm shchodo zapobihannia COVID-19: aktualni problemy kryminalnoi ta administratyvnoi vidpovidalnosti [Violation of COVID-19 prevention rules and regulations: current issues of criminal and administrative liability]. *Yurydychnyi chasopys Natsionalnoi akademii vnutrishnikh sprav, Law Magazine of the National Academy of Internal Affairs*, 19(1), 8-19. doi: <https://doi.org/10.33270/04201901.8> [in Ukrainian].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Botes W. M., Thaldar D. W. COVID-19 and quarantine orders: A practical approach. *SAMJ: South African Medical Journal*. 2020. Vol. 110 (6). P. 1–4. doi: <http://dx.doi.org/10.7196/SAMJ.2020.v110i6.14794>.
- Chu I. Y. H., Alam P., Larson H. J., Lin L. Social consequences of mass quarantine during epidemics: a systematic review with implications for the COVID-19 response. *Journal of Travel Medicine*. 2020. Vol. 27 (7). P. 1–14. doi: <https://doi.org/10.1093/jtm/taaa192>.
- Ковальова С. С. Відповідальність за порушення карантину та санітарних правил і норм щодо запобігання поширенню коронавірусної інфекції (COVID-19) в Україні. *Право. Людина. Довкілля*. 2020. № 11 (2). С. 158–168. doi: <https://doi.org/10.31548/law2020.02.019>.
- Крикун В. В. Об'єктивні особливості адміністративних правопорушень, передбачених статтею 443 Кодексу України про адміністративні правопорушення та їх вплив на сферу повноважень Національної поліції України. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2020. № 89 (2). С. 153–163. doi: <https://doi.org/10.32631/v.2020.2.15>.
- Куринний Є. В. Про аксіологічну сутність адміністративних штрафів. *Вісник Запорізького національного університету*. Вип. № 1. 2020. С. 144–150. doi: <https://doi.org/10.26661/2616-9444-2020-1-22>.
- Постанова Ківерцівського районного суду Волинської області від 17 листоп. 2020 р. по справі № 158/2731/20. *Єдиний державний реєстр судових рішень* : [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/92890358>.
- Постанова Ківерцівського районного суду Волинської області від 5 серп. 2020 р. по справі № 158/1853/20. *Єдиний державний реєстр судових рішень* : [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/90776749>.

- Постанова Старовижівського районного суду Волинської області від 10 серп. 2020 р. по справі № 168/546/20. Провадження № 3/168/138/20. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/90906425>.
- Постанова Сумського районного суду Сумської області від 31 берез. 2020 р. по справі № 587/572/20. *Єдиний державний реєстр судових рішень* : [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/88520190>.
- Постанова Залізничного районного суду м. Львова від 16 листоп. 2020 р. по справі № 462/6924/20. *Єдиний державний реєстр судових рішень* : [сайт]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/92874740>.
- Пилипів Р., Тимчишин А. Адміністративна відповідальність за порушення правил щодо карантину людей: проблеми та перспективи. *Юридичний вісник*. 2020. № 3. С. 163–169. doi: <https://doi.org/10.32837/yuv.v0i3.1937>.
- Самбор М. А. Склад адміністративного правопорушення щодо порушення правил карантину людей. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2020. № 2(90). С. 155–170. doi: [10.33766/2524-0323.90.155-170](https://doi.org/10.33766/2524-0323.90.155-170).
- Sjodin H., Wilder-Smith A., Osman S., Farooq Z., Rocklöv J. Only strict quarantine measures can curb the coronavirus disease (COVID-19) outbreak in Italy. *Euro Surveill*. 2020. Vol. 25 (13); pii=2000280. doi: <https://doi.org/10.2807/1560-7917.ES.2020.25.13.2000280>.
- Вознюк А., Чернявський С. Порушення правил і норм щодо запобігання COVID-19: актуальні проблеми кримінальної та адміністративної відповідальності. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2020. № 19 (1). С. 8–19. doi: <https://doi.org/10.33270/04201901.8>.

Стаття надійшла до редколегії 27.05.2020

Shevchuk H. – Ph.D in Law, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Police Law of the National Academy of Internal Affairs, Kyiv, Ukraine
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1903-533X>

Proceedings in Cases of Violation of Rules on Quarantine of People

The **purpose** of this article is to clarify main problems that arise in proceedings for violations of quarantine of people rules, based on analysis of relevant court decisions, and provide suggestions for their elimination. The article uses a set of scientific **methods**, namely: comparative law, system-structural, formal-logical, document analysis. The theoretical basis of the study consists of works of Ukrainian and foreign scholars, the provisions of the Code of Ukraine on Administrative Offenses, as well as the practice of their application. The **scientific novelty** of the results obtained lies in formulation of scientifically sound recommendations for improving efficiency of proceedings on violations of quarantine of people rules (based on practice of law application and foreign experience) as well as maximum achievement of principles of fairness and objectivity in this process. **Conclusions.** 1. Practice of applying Art. 44-3 of the Code of Ukraine on Administrative Offenses indicates existence of significant shortcomings that frustrate administrative prosecution for violating rules of quarantine of people. 2. Such shortcomings are partly related to defects in the construction of Art. 44-3 of the Code of Administrative Offenses, namely: a) the presence of a blanket disposition of the article, which necessitates the indication of the legal act stipulated the offense committed by a person (detailing the relevant articles, their parts, paragraphs in the protocol); b) excessively severe non-alternative sanctions which are likely to compel the court to close the proceedings due to insignificance. 3. The other part of the problem is related to shortcomings in the work of the National Police of Ukraine units during the preparation of the protocol on administrative offense and collection of necessary evidence (failure to provide necessary evidence of the administrative offense, errors in drawing up the protocol itself, misinterpretation of Art. 44-3 the Code of Ukraine on Administrative Offenses). 4. These and other shortcomings deprive court of opportunity to make necessary decision in the case and make an unambiguous lawful and reasonable conclusion about presence or absence of guilt of a particular person in certain violation or compel the court to close the proceedings. 5. These problems can be overcome comprehensively – on the one hand, by improving legal norm stipulated by Art. 44-3 of the Code of Ukraine on Administrative Offenses, and on the other hand, by improving of police officers qualification.

Keywords: administrative liability; proceedings; quarantine; coronavirus; administrative offense; infectious diseases; rules of quarantine of people; police; protocol.